

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๒๒ (พ.ศ. ๒๕๕๒)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๖๕ ตี (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) เป็นค่าสิ่งของที่ให้แก่บุคคลซึ่งได้รับการรับรองหรือรับบริการไม่เกินคนละ ๒,๐๐๐ บาท ในแต่ละคราวที่มีการรับรองหรือการบริการ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕๐ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ จำนวนเงินค่ารับรองและค่าบริการให้นำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับจำนวนที่ต้องจ่าย แต่รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ ๐.๓ ของจำนวนเงินยอดรายได้หรือยอดขายที่ต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายใดในรอบระยะเวลาบัญชี หรือของจำนวนเงินทุนที่ได้รับชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า ทั้งนี้ รายจ่ายที่จะนำมาหักได้จะต้องมีจำนวนสูงสุดไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท”

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ธารินทร์ นิมมานเหมินท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้จำนวนคำสั่งของที่ให้แก่บุคคลซึ่งได้รับการรับรองหรือรับบริการและวงเงินค่าใช้จ่ายสำหรับค่ารับรองและค่าบริการที่กำหนดให้นำมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจประกอบกับหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเดิมเปิดโอกาสให้นิติบุคคลสามารถนำค่ารับรองหรือค่าบริการมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้โดยไม่จำกัดจึงทำให้มีการนำมาหักเป็นรายจ่ายสูงมาก ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนคำสั่งของที่ให้แก่บุคคลที่ได้รับการรับรองหรือรับบริการให้สูงขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินค่ารับรองและค่าบริการที่จะนำมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นไม่เกินอัตราร้อยละ ๐.๓ ของยอดรายได้หรือยอดขายที่ต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุติก่อนหักรายจ่ายใดในรอบระยะเวลาบัญชีหรือของจำนวนเงินทุนที่ได้รับชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า และกำหนดวงเงินขั้นสูงที่ให้นำมาหักเป็นรายจ่ายไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นมาตรการจำกัดจำนวนค่าใช้จ่ายสำหรับการรับรองและการบริการไม่ให้มากเกินไปจนเกินความจำเป็น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้